

- 2) w części B „Artykuły wytwarzane przez spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy” po lp. 12 dodaje się lp. 13 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować
13.	Artykuły rozdzielane zamieszczone w wykazie artykułów rozdzielanych na 1963 r., stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały nr 262 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1960 r. w sprawie bilansów materiałowych i rozdzielnictwa (Monitor Polski z 1960 r. Nr 70, poz. 329, z 1961 r. Nr 76, poz. 320 i z 1962 r. Nr 67, poz. 313), z wyjątkiem przędzy bawełnianej i bawełnopodobnej zgrzebnej oraz tkanin meblowych.	Jednostka zbytu wskazana w wykazie powołanym w rubryce drugiej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrychowski

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 kwietnia 1963 r.

w sprawie określenia, jakiego rodzaju wynalazki i wzory użytkowe wchodzi w zakres obrony Państwa.

Na podstawie art. 58 ust. 3 i art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakres obrony Państwa wchodzi wynalazki i wzory użytkowe dotyczące uzbrojenia i sprzętu bojowego mogącego mieć zastosowanie bezpośrednio przez walczące wojska lub przyczyniające się w sposób bezpośredni do wzmocnienia obrony cywilnej ludności, a w szczególności dotyczące:

- 1) broni, amunicji i materiałów wybuchowych,
- 2) bojowych pojazdów mechanicznych oraz specjalnych środków komunikacji i transportu lądowego, powietrznego i wodnego,
- 3) urządzeń łączności, radiolokacji, telewizji, przeciwdziałania radiowego i sygnalizacji służących do prowadzenia walki,
- 4) środków oraz sposobów walki i obrony,
- 5) umocnień i schronów oraz sposobów ich budowy i maskowania,
- 6) środków i metod dowodzenia wojskami,
- 7) środków i urządzeń polowych zabezpieczających remont i eksploatację sprzętu bojowego.

2. Za wchodzący w zakres obrony Państwa może być uznany również inny wynalazek lub wzór użytkowy niż określony w ust. 1, który ze względu na swą istotę ma znaczenie dla obrony Państwa.

§ 2. Jeżeli nie jest możliwe jednoznaczne określenie, czy wynalazek lub wzór użytkowy wchodzi w myśl § 1 w zakres obrony Państwa, zainteresowana osoba lub instytucja obowiązana jest wystąpić do Sztabu Generalnego Wojska Polskiego o rozstrzygnięcie.

§ 3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek zainteresowanej osoby lub instytucji, Sztab Generalny Wojska Polskiego może uznać wynalazek lub wzór użytkowy określony w § 1 za nie wchodzący w zakres obrony Państwa.

§ 4. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 sierpnia 1950 r. w sprawie określenia, jakiego rodzaju wynalazki i wzory użytkowe dotyczą obrony Państwa (Monitor Polski Nr A-120, poz. 1473).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Obrony Narodowej: M. Spychalski

188

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 kwietnia 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek podatku gruntowego dla niektórych kategorii gruntów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz § 6 ust. 8 uchwały nr 395 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie dalszej poprawy warunków odchowu bydła zarodowego, hodowlanego i użytkowego w latach 1963—1965, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy finansowe prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych, rad narodowych osiedli oraz biura gromadzkich rad narodowych właściwe w sprawach

podatku gruntowego zaniechają częściowo ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego przez stosowanie od podstawy opodatkowania z gruntów wymienionych w ust. 2 stawek podatkowych, określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1962 r. w sprawie stawek podatku gruntowego dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz terminów płatności tego podatku przez spółdzielnie (Dz. U. Nr 24, poz. 109).

2. Przepis ust. 1 stosuje się do gruntów, które zostały lub zostaną przekazane dla celów wychowalni cieliczek i ja-

łówek spółdzielniom mleczarskim zrzeszonym w Związku Spółdzielni Mleczarskich przez właściwe do spraw rolnych organy administracji prezydów rad narodowych w nieodpłatne użytkowanie spośród gruntów wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego za lata podatkowe 1963—1965.

Minister Finansów: J. Albrecht

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 50, poz. 293, z 1959 r. Nr 29, poz. 135 i z 1960 r. Nr 36, poz. 177) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 pkt 2 po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyrazy „województwa katowickiego”,
 - b) w ust. 1 pkt 3 skreśla się wyrazy „województwa katowickiego oraz”,
 - c) w ust. 2 liczbę „1962” zastępuje się liczbą „1963”;
- 2) w § 2 wyrazy „województw: gdańskiego i katowickiego” zastępuje się wyrazami „województwa gdańskiego”, liczbę zaś „1960” zastępuje się liczbą „1963”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

190

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 kwietnia 1963 r.

w sprawie środków specjalnych pod nazwą „Podnoszenie zdrowotności”.

Na podstawie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w związku z § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 10, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się typ środków specjalnych oznaczony lp. 30 pod nazwą „Podnoszenie zdrowotności”, do którego posiadania są uprawnione ministerstwa (urzędy centralne) oraz wydziały prezydów rad narodowych i jednostki budżetowe im podległe.

§ 2. Środki specjalne typu 30 pochodzą z nie wykorzystanych kredytów na zasiłki chorobowe, o których mowa w § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 10, poz. 58).

§ 3. Ministerstwa (urzędy centralne) i wydziały prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) z uzyskanych środków (§ 2) mogą bądź bezpośrednio dokonywać wydatków w trybie, o którym mowa w § 4, bądź przelewać te środki finansowe na rachunki środków specjalnych typu 30 podległych jednostek budżetowych lub wydziałów prezydów rad narodowych niższego stopnia; wydziały te korzystają z analogicznych uprawnień w stosunku do podległych jednostek budżetowych i prezydów rad narodowych niższego stopnia.

§ 4. Wydatki ze środków specjalnych typu 30 są dokonywane na podstawie zatwierdzonych w obowiązującym trybie planów finansowych.

§ 5. Dochody w planach finansowych środków specjalnych typu 30 ministerstw (urzędów centralnych) i wydziałów prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oznacza się jako § 22

„Wpływy z nie wykorzystanych kredytów na zasiłki chorobowe”. Dochody w planach finansowych środków specjalnych typu 30 innych jednostek budżetowych oznacza się jako § 23 „Przelewy z rachunków środków specjalnych typu 30 „Podnoszenie zdrowotności”.

§ 6. 1. Ustala się następującą klasyfikację wydatków środków specjalnych typu 30 „Podnoszenie zdrowotności”:

- 1) w zakresie rozdziałów stosuje się rozdziały według obowiązującej klasyfikacji budżetu centralnego i budżetów terenowych, z tym że w zakresie działu 6 „Ochrona zdrowia”, rozdział 88 „Lecznictwo zamknięte przyzakładowe” — stosuje się do lecznictwa przyzakładowego zarówno zamkniętego, jak i otwartego, i otrzymuje nazwę „Rozdział 88 — Lecznictwo przyzakładowe”,
- 2) w zakresie paragrafów stosuje się następujące paragrafy:
 - § 14 — zakup inwentarza,
 - § 15 — zakupy inwestycyjne,
 - § 16 — różne inwestycje,
 - § 18 — kapitalne remonty,
 - § 50 — przelewy na rachunki środków specjalnych typ 30.

2. Wydatki z rozdziału 88 „Lecznictwo przyzakładowe” mogą być dokonywane również w formie zwrotu zakładom pracy nie będącym jednostkami budżetowymi poniesionych przez te zakłady wydatków na podniesienie zdrowotności, pod warunkiem że wysokość dokonanych przez zakład pracy wydatków była uprzednio uzgodniona z właściwym dysponentem środków specjalnych. Wydatki te powinny być ewidencjonowane we właściwych paragrafach planu środków specjalnych typu 30.

§ 7. Nie wykorzystane w danym okresie budżetowym nadwyżki środków specjalnych typu 30 przechodzą na rok następny.

§ 8. W sprawach nie unormowanych zarządzeniem obowiązują: